

onelle Danmark skal afløses af, at alle får mulighed for at deltage. Så vil jeg gerne høre, hvordan det hænger sammen med, at man afskaffer en stor del af de folkevalgte organer, og at der i stedet skal laves et hav af kommunale selskaber, hvor det i vidt omfang bliver embedsmænd og professionelle bestyrelsesfolk, der sidder og træffer beslutninger bag lukkede døre. Hvordan gør det, at alle får mulighed for at deltage i at træffe beslutninger fremover?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har fulgt med i den debat, der handler om, at det, at man ikke længere vil kunne vælge amtsråd, som jo så træffer en masse beslutninger, pludselig skulle medføre et demokratisk problem. Jeg tror, at mange, der anfører det argument, glemmer det, som jeg tror der ellers har været bred enighed om, nemlig at der har været et meget, meget lille folkeligt engagement i forbindelse med amtsrådene.

Der, hvor folk virkelig har engageret sig, og tak for det, er primært i kommunerne og folketingsvalgene. Jeg tror, at amtsrødderne i virkeligheden har haft stor gavn af, at de har skullet vælges, samtidig med at der har været valg til kommunalbestyrelserne, for ellers er jeg bange for, at valgdeltagelsen havde været meget lille.

Så derfor kan jeg slet ikke følge tankegangen i, at det nu udgør et demokratisk problem, at man ikke vælger amtsråd. Derimod får kommunalbestyrelserne nu et langt større ansvar, og det betyder, at man har de politikere, man møder i sin dagligdag, og som jeg sagde man kan møde oppe i Brugsen eller på biblioteket, eller man kan gå på rådhuset for at diskutere med, langt tættere på sig. De får nu kompetence på langt flere områder. Og det er et demokratisk plus.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl taler uden om alle de kommunale selskaber, som regeringen lægger op til skal dannes, hvor beslutningerne ikke vil blive truffet af den direkte valgte kommunalbestyrelse, men af embedsmænd bag lukkede døre.

Men så prøver jeg et andet spørgsmål, som jeg håber hr. Thulesen Dahl så vil svare på. Det er: Hvem er det, der denne gang skal betale magtens pris for, at Dansk Folkeparti er med ved magten og er med til at træffe beslutninger om det nye Danmark? Er det alle dem, der nu

fremover bliver udsat for privatisering, alle de offentligt ansatte, der kommer til at løbe endnu hurtigere, når deres arbejdsområder skal privatiseres, alle de ældre og de syge osv., der i endnu større omfang skal underkastes minuttyranni, for at nogle kan komme til at tjene penge? Venstres ordfører, hr. Jens Rohde, har udtrykt det sådan: Formålet med det her er, at det skal blive nemmere for de private leverandører.

Hvem er det, Dansk Folkeparti mener skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti kommer med ved magten her?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo altid en speciel fornøjelse at diskutere med fru Line Barfod, for det er fuldstændig lige-gyldigt, hvad vi diskuterer, så er det den samme grammofonplade, der kører, og det er jo på en eller anden måde helt eventyrligt.

Sagen er, at det, at man har en opgave liggende under et amt, eller at man har en opgave liggende under kommunen, jo ikke har noget som helst at gøre med, om noget ligger i offentligt regi eller privat regi. Man foretager jo ikke en privatisering, fordi man eksempelvis flytter en opgave fra et amt til en kommune. Så det er jo en helt anden diskussion.

Der, hvor opgaven bliver placeret, må man jo selvfølgelig diskutere, om man synes, man løser opgaven bedst ved, at man bruger offentligt ansatte til at løse opgaven, eller om man ønsker et privat firma til at løse opgaven. Det er jo en del af den almindelige politiske debat, hvor Enhedslisten har ét udgangspunkt, og andre kan have et andet udgangspunkt, men det har jo ikke i sig selv noget at gøre med, hvor man placerer opgaven i den offentlige sektor.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl indledte med, hvordan han sprang rundt af glæde i de her dage. Han er sådan lidt lalleglad, kan man sige, over at være kommet til magten. Det er klart, at det jo er bekymrende, når man tænker på, hvad der kommer til at ske, specielt på det tunge social-område. Det sker i en situation, hvor regeringen og Dansk Folkeparti fastholder kommuner og amter i et jerngreb, som vi ikke har set før. Det betyder nedskæringer på ældreområdet, på børneområdet og for de mest udsatte grupper, der nu skal flyttes med over.